

Paa Udvalgets Foranledning har Justitsministeren samtidig meddelt, at man ud over de Tilfælde, hvor der hidtil er gjort Brug af Udvisningsretten, saasom ved Udvisning af Personer, som har gjort sig skyldige i grovere eller ofte gentagne Lovovertrædelser eller som i øvrigt ved deres Optræden har vist sig uønskværdige her i Landet, f. Eks. ved begrundet Mistanke om Spionage eller anden Virksomhed rettet mod den danske Stats Interesser, særlig har tænkt at anvende denne Udvisningsret, hvor den paagældende Udlænding paa Grund af sin Forbindelse med den tyske Besættelsesmagt eller som Følge af sit Forhold i øvrigt under Besættelsen ikke findes fortsat at burde have Opholdstilladelse her i Landet.

Udvalget har i øvrigt ønsket at bemærke, at selv om Udvalget nærer nogen Betænkelighed ved Regelen i § 5, 1. Stk., idet man er af den Anskuelse, at dette Spørgsmaal bør kunne *indringes for Domstolene*, vil Udvalget dog under Hensyn til Ministerens Oplysning om en paatænkt dybtgaaende almindelig Revision af Loven af 1875 og dels under Hensyn til, at Lovforslaget er tidsbegrænset, ikke stille Forslag om Ændring i den paagældende Paragraf.

De *kommunistiske* Udvalgsmedlemmer anfører, at de anser det for nødvendigt, at det bliver Justitsministeren og ikke Politiet, der træffer Afgørelsen om Udlændinges Opholdstilladelse her i Landet eller deres eventuelle Udvisning. Mindretallet ser ingen Grund til at opretholde Bestemmelsen om Anmeldelsespligt for Teltlejre og tager Forbehold over for Bestemmelserne i § 11, idet man mener, at netop i Tilfælde af administrative velfærdsvigtige Afgørelser bør den, Afgørelsen angaar, have Ret til at kende Afgørelsens Begrundelse.

Ved 2. Behandling udtalte *Aksel Larsen* (D. K.) bl. a.: »Vi er klar over, at Forholdene i den Henseende er ekstraordinære, at der maa kunne handles hurtigt, og handles hurtigt antagelig over for temmelig mange Mennesker i Spørgsmaal om Opholdstilladelse og Udvisning fra Landet o. s. v., og ligeledes i Spørgsmaalet om, hvorvidt visse danske Statsborgere har Ret til at faa Pas udleveret eller fortsat besidde et Pas, de tidligere havde faaet udleveret. Vi mener ganske vist, som jeg har sagt ved første Behandling af Lovforslaget, at det havde været heldigt og det rigtigste, om saadanne Tilfælde skulde afgøres ved Domstolene, men vi befinder os i en ekstraordinær Situation efter Besættelsen og er langt fra færdige med det nødvendige Oprensningsarbejde, og efter at have faaet den højtærede Justitsministers temmelig kategoriske Erklæring om, hvordan de forskellige Paragraffer skal opfattes og vil blive administreret, har vi tiltraadt den enstemmige Betænkning fra Udvalget i disse Henseender. Det drejer sig om Lovforslagets §§ 2 og 5.

Vi gaar saa ud fra, at vi forhaabentlig inden Efteraaret faar Forslag om en Revision af selve Fremmedloven, og at vi saa